

[Margrete Auken]

soller har en chance for at klare sig i nogle af de tættest befærdede farvande, som tilfældigvis ligger lige klos op ad Danmark, og som går igennem Danmark.

Kan vi ikke få at vide fra ministeren, om man i hvert fald vil bede den svenske regering om, at man stiller planerne i bero, indtil vi har det materiale, som jeg aldeles ikke hemmeligholder; jeg kender kun til, hvad ministeren har sendt til mig.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg er enig med fru Margrete Auken i problemet angående materialets omfang, men det går jeg også ud fra at fru Margrete Auken har overvejet den dag, vi havde debatten om at udvide Barsebäckkomiteens kommissorium. Det er klart, at spørgsmålet drejer sig om materiale stillet til rådighed for Barsebäckkomiteen. Det har jeg svaret klart og positivt ja på, at dér vil vi bidrage alt det, vi overhovedet kan.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil lige minde ministeren om, at vi ikke stemte for den dagsorden. Jeg vil godt vide: er det nu igen Danmark, der skal fremskaffe og betale det materiale, der skal vurderes på, sådan at svenskerne skal have lov til at sende problemerne i hovedet på os og derefter omkostningerne ved at udarbejde det materiale, som de ikke selv har gidet udarbejde, eller beder vi svenskerne om at sørge for at tilvejebringe det materiale?

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål

Anden næstformand (Mette Madsen):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Askjær Jørgensen: spm. nr. S 168

Birthe Hansen: spm. nr. S 216 og S 299

Wilhelm: spm. nr. S 248

Maisted: spm. nr. S 251, 304 og 315

Mogens Voigt: spm. nr. S 253

Lissy Holtegaard Christensen: spm. nr. S 261, 264 og 265

Høve Sørensen: spm. nr. S 269

Pelle Voigt: spm. nr. S 275-83

Eva Møller: spm. nr. S 284

Grethe Kindberg Jørgensen: spm. nr. S 285

Barsøe-Carnfeldt: spm. nr. S 294

Marianne Bentsen-Pedersen: spm. nr. S 295

Birgith Mogensen: spm. nr. S 296

Glistrup: spm. nr. S 300 og 301

Erik B. Smith: spm. nr. S 305

Steen Folke: spm. nr. S 306

Poulsgaard: spm. nr. S 309 og 312

Gammelgaard: spm. nr. S 311

Anne Grete Holmsgård: spm. nr. S 313

Bernhard Baunsgaard: spm. nr. S 317

Knud Lind: spm. nr. S 321

Arne Jensen: spm. nr. S 327

Ingerlise Koefoed: spm. nr. S 328

Spm. nr. S 168

Til miljøministeren (9/11 82) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Hvordan vil ministeren sikre, at miljørapporten om giftdepoter ikke er farvet af, at de sagkyndige, ministeren skal støtte sig til, gerne ser, at miljøstyrelsen er et meget stort foretagende med mange ansatte og hermed med mange lederstillinger?»

Begrundelse

Spørgeren kender personligt forholdene vedrørende depotet ved Arnborg meget nøje og kan slet ikke godtage, at den gamle galvaniseringsanstalt er et giftdepot. Eventuelt deponeret zink er i fast form og kan ikke sive ned, og endvidere må det understreges, at det er usandsynligt, at man har ladet større mængder zink ligge tilbage i den gamle Arnborgafdeling, da man flyttede til den nye galvaniseringsanstalt i Fasterholt. Alene prisen på zink bevirker, at det i høj grad kunne betale sig for firmaet at medtage al zink. Når man alligevel skal se den gamle galvaniseringsanstalt noteret som et giftdepot, må man konkludere, at hvis de øvrige depoter er af samme slags, så er der ingen, som rummer risiko for grundvandet.

I det depot ved Herning, som kaldes et giftdepot, drejer det sig om zink, netop det metal, som bruges til galvanisering, og som i menneskealdre er brugt til galvanisering af vandrer.